

Αριθμός 412/1993

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Ιανουαρίου 1993 με την εξής σύνθεση : Δ. Μαργαρίτης, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου και του αρχαιότερου του Αντιπροέδρου, που είχαν κώλυμα, Σ. Γιάγκας, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Φ. Κατζούρος, Τ. Κούνδουρος, Ι. Τζεβελεκάκης, Γ. Γραίγος, Αδ. Φαρμάκης, Γ. Κουβελάκης, Χ. Μακρίδης, Λ. Οικονόμου, Γ. Δεληγιάννης, Ν. Παπαδημητρίου, Μ. Παληατσάρας, Μ. Βροντάκης, Σ. Χαραλαμπίδης, Γ. Παναγιωτόπουλος, Ν. Ντούβας, Σ. Σταυρόπουλος, Σ. Καραλής, Δ. Κωστόπουλος, Κ. Μενουδάκος, Σύμβουλοι, Ν. Σακελλαρίου, Εμ. Δαρζέντας, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Β. Μανωλόπουλος.

Γ ι α να δικάσει την από 26 Ιανουαρίου 1990 αίτηση, η οποία παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της 1161/1991 αποφάσεως του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, για να επιλύσει το εις την απόφαση αυτή αναφερόμενο ζήτημα :

τ ω ν 1] ..., κατοίκου Παπάγου Αττικής, οδός ..., ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Στεφ. Πατρελάκη [Α.Μ. 2579], που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 2] ..., κατοίκου Παπάγου, ..., [...] 45] ..., κατοίκων Παπάγου Αττικής, ..., οι οποίοι δεν παρέστησαν,

κ α τ ά των : 1] Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και 2] Υπουργού Γεωργίας, οι οποίοι παρέστησαν με τον Ευστάθιο Κορουγένη, Σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

κ α ι κ α τ ά της παρεμβαίνουσας Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου, που εδρεύει στην Αθήνα, ..., η οποία παρέστη με το δικηγόρο Σωτ. Γκασούκα [Α.Μ. 4777], που τον διόρισε με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν ν' ακυρωθούν : 1] η υπ' αριθ. 2255/1989 άδεια οικοδομής της Διευθύνσεως Πολεοδομίας Αγίας Παρασκευής Αττικής, 2] η υπ' αριθ. 562/22-8-1989 πράξη του Δασονομείου Αγ. Παρασκευής Αττικής, 3] η υπ' αριθ. 209/108/1990 πράξη της Διευθύνσεως Πολεοδομίας Αγ. Παρασκευής Αττικής και 4] το Π.Δ. της 8/29-7-88.

Ο Εισηγητής Σύμβουλος Σ. Χαραλαμπίδης, άρχισε τη συζήτηση της υποθέσεως με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία αποτελεί και την εισήγηση του Τμήματος.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, που παρέστησαν, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο των Υπουργών και τον πληρεξούσιο της παρεμβαίνουσας εταιρίας, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, κατεβλήθησαν τα νόμιμα τέλη [2184958-9/90 διπλότυπα ΔΟΥ/ΔΕΑ] και παράβολο [1435889, 3241419/90 ειδικά γραμμάτια].

2. Επειδή, η κρινομένη αίτηση φέρεται προς περαιτέρω συζήτηση εις την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν της 1161/1991 παραπεμπτικής αποφάσεως του Δ' Τμήματος του Δικαστηρίου τούτου, ασκείται δε παραδεκτώς ως προς τους εκ των αιτούντων νομιμοποιηθέντες, ήτοι τους 1] Βασ. Ξύδην, 2] Ξανθ. Καλαϊτζήν, 3] Στυλιανόν Σταματάκην, 4] Γεωρ. Μπλίζον, 5] Κων. Γαρούφην, 6] Κων. Λιάγκουραν, 7] Παν. Ζαχάρην, 8] Στυλ. Ποδάραν, 9] Δημητ. Δημητριάδην, 10] Γεώρ. Κοντόν και 11] Δημήτ. Κατσικοκέρην. Ως προς τους λοιπούς αιτούντες, οι οποίοι δεν ενομιμοποιήθησαν προσηκόντως, η κρινομένη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

3. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση : α] της υπ' αριθ. 2255/1989 οικοδομικής αδείας εκδοθείσης υπό της Διευθύνσεως Πολεοδομίας Αγ. Παρασκευής του Διαμερίσματος Ανατ. Αττικής της Νομαρχίας Αττικής, κατόπιν αιτήσεως της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου

' διά της αδείας επετράπη η ανέγερση εξαορόφου οικοδομής και συγκεκριμένως κτιρίων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, εντός του οικοδομικού τετραγώνου του περικλειομένου από την Λ. Μεσογείων και τις οδούς Κύπρου - Τσιγάντε και Αναστάσεως του Δήμου Παπάγου Αττικής [Ο.Τ. 189] ' β] της [καθ' ερμηνείαν του δικογράφου] 546/8-8-1989 αποφάσεως του Δασονομείου Αγ. Παρασκευής, με την οποία ενεκρίθη η κοπή διακοσίων [200] πεύκων στον χώρο για τον οποίο εδόθη η προαναφερθείσα οικοδομική άδεια ' γ] της υπ' αριθ. 209/108/1990 πράξεως της ανωτέρω Διευθύνσεως, διά της οποίας επετράπη η συνέχιση των οικοδομικών εργασιών [των γενομένων βάσει της επιδικου οικοδομικής αδείας], ανακληθείσης της υπ' αριθ. 22345/7299/1989 πράξεως της αυτής αρχής περί διακοπής των εν λόγω εργασιών ' δ] του π. δ/τος της 8/29-7-1988 [ΦΕΚ 545 Δ'] "Καθορισμός όρων δόμησης στον χώρο για ανέγερση κτιρίων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών στο Δήμο Παπάγου [Ν. Αττικής]", το οποίο προσβάλλεται εκπροθέσμως, διότι η κρινομένη αίτηση ασκήθηκε μετά την πάροδο εξηκονθημέρου από της δημοσιεύσεώς του και, επομένως, η κρινομένη αίτηση πρέπει κατά το μέρος τούτο να απορριφθεί.

4. Επειδή, με το από 28-11-1991 δικόγραφο παρεμβαίνει, προς διατήρηση της ισχύος των προσβαλλομένων πράξεων, η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, υπέρ της οποίας εξεδόθη η προσβαλλομένη οικοδομική άδεια. Η παρέμβαση όμως είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι ο παραστάς δικηγόρος δεν προσκόμισε ειδική συμβολαιογραφική πράξη παροχής εις αυτόν πληρεξουσιότητας. Εξ άλλου, το γενικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο που προσκομίσθηκε δεν αρκεί προς νομιμοποίηση του ως άνω δικηγόρου, εφ' όσον δεν συνοδεύεται και από απόφαση του αρμοδίου οργάνου της εταιρείας περί ασκήσεως παρεμβάσεως.

5. Επειδή, το άρθρο 24 παρ. 1 εδ. α και β του Συντάγματος ορίζει : "1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα". Περαιτέρω το Σύνταγμα λαμβάνει ειδική μέριμνα για την διαφύλαξη και την προστασία του δασικού πλούτου της Χώρας. Σύμφωνα με τα εδάφια γ και δ της ίδιας ως άνω παραγράφου : "Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και γενικά των δασικών εκτάσεων. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δημόσιων δασών και των δημόσιων δασικών εκτάσεων εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη του χρήση που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον". Με τις πιο πάνω διατάξεις, η προστασία του περιβάλλοντος έχει αναχθεί σε συνταγματικά προστατευόμενη αξία και σε υποχρέωση του κράτους, απευθύνονται δε επιταγές στον κοινό νομοθέτη να θεσπίσει τα πρόσφορα, κατά την κρίση του, μέτρα μέσα στα όρια που διαγράφουν οι ανάγκες για τη διαφύλαξη και προστασία του αγαθού αυτού, σταθμίζοντας, παράλληλα, και τα άλλα συνταγματικώς προστατευόμενα δικαιώματα, καθώς, επίσης και το γενικότερο δημόσιο συμφέρον (βλ. και ΣΕ Ολ. 3754/1981). Και εν ελλείψει, όμως, τέτοιας φύσεως προστατευτικής νομοθετικής διατάξεως, πηγάζει από τις ως άνω συνταγματικές διατάξεις ευθεία υποχρέωση της Διοικήσεως να λάβει υπ' όψη, κατά τη μόρφωση της κρίσεώς της για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν ή έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον, την ανάγκη προστασίας του και να πάρει τα κατάλληλα προς τούτο μέτρα ή να απόσχει από την έκδοση δυσμενών γι' αυτό πράξεων, κινούμενη πάντα μέσα στη δέσμη των πιο πάνω κριτηρίων που κατευθύνουν τη σχετική νομοθετική δράση [πρβλ. ΣτΕ 810/1977]. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος, που έχει άμεση εφαρμογή, επιβάλλεται μεν, χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό στο παρελθόν, η αποκατάσταση του αρχικού δασικού χαρακτήρα εκτάσεων που έχουν καταστραφεί ή αποψιλωθεί παράνομα, εφ' όσον, όμως, η καταστροφή ή η αλλοίωση του δασικού των χαρακτήρα προήλθε αποκλειστικά από υλικές πράξεις ή φυσικά αίτια. Τέλος, οριοθετώντας το πεδίο εφαρμογής των πιο πάνω συνταγματικών διατάξεων, ο νόμος 998/1979 για την προστασία των δασών [ΦΕΚ 289], όρισε στο άρθρο 3 παρ. 6 ότι : "Δεν υπάγονται οπωσδήποτε εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου : α] ... ε] αι περιοχαί διά τας οποίας υφίστανται εγκεκριμένα έγκυρα σχέδια πόλεων ...".

6. Επειδή, τα σχέδια πόλεων [άρθρα 1 και 2 του Ν. Δ.τος της 17-7-1923] ή οι πολεοδομικές μελέτες κατά το άρθρο 6 του Ν. 1337/1983, κατά το μέρος των που αφορά τον καθορισμό μιάς περιοχής ως οικιστικής, τον παρεπόμενο ορισμό των οικοδομησίμων και των κοινοχρήστων ή κοινωφελών χώρων και τις συναφείς ρυμοτομικού χαρακτήρος διαρρυθμίσεις, αποτελούν εξειδίκευση ρυθμίσεως πλήρως στον νόμο κατεστρωμένης, η οποία δεν αναφέρεται σε μιά κατηγορία σχέσεων αλλά σε σύνολο περιπτώσεων που έχουν μεταξύ των ένα τοπικό δεσμό. Ετσι, κατά το μέρος τους αυτό, που εξαντλείται στην χάραξη ορισμένων γραμμών [ρυμοτομικών, οικοδομικών κλπ.], αποτελούν, κατά παγία νομολογία του Δικαστηρίου τούτου, γενικές ατομικές πράξεις. Από την άποψη αυτή, αποτελούν το νομικό πλαίσιο για τη δημιουργία πραγματικών καταστάσεων και τη θεμελίωση εμπραγμάτων δικαιωμάτων

"αΑπό την φύση και τον χαρακτήρα τους συνδέονται με την ασφάλεια του δικαίου, κατά τρόπον ώστε, η αμφισβήτηση του κύρους τους, επ' ευκαιρία της προσβολής πράξεως εφαρμογής τους, να πλήττει πραγματικές καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί με σύμπραξη της Διοικήσεως, καθώς και ατομικά δικαιώματα και να κλονίζει την εμπιστοσύνη του πολίτη προς τη Διοίκηση. Εξ άλλου, σύμφωνα με το νόμο [αρθρ. 3 και 70 του Ν. Δ/τος της 17-7-1923, άρθρο 7 του Ν. 1337/1983], τα ρυμοτομικά σχέδια ή οι πολεοδομικές μελέτες εγκρίνονται, τροποποιούνται ή επεκτείνονται σύμφωνα με ορισμένη διοικητική διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση της σχετικής πράξεως από την αρμόδια διοικητική αρχή. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, που πρέπει να ερμηνευθούν εν όψει της σημασίας των ρυμοτομικών σχεδίων, των επιπτώσεών τους τόσο στο γενικότερο δημόσιο συμφέρον όσο και στο συμφέρον των πληττομένων ιδιοκτητών και του όλου πνεύματος της πολεοδομικής νομοθεσίας, για να θεωρηθεί ότι μία ρυμοτομική ρύθμιση δεν ισχύει, δεν αρκεί η συνδρομή λόγων που δικαιολογούν ή επιβάλλουν την άρση της, αλλά χρειάζεται, συμφώνως άλλωστε και με γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, η έκδοση αντίθετης διοικητικής πράξεως από την αρμόδια αρχή. Αν δεν έχει εκδοθεί τέτοια πράξη, οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρχή, στην οποία προβάλλεται η συνδρομή των πιο πάνω λόγων, δεν μπορεί να κρίνει το ζήτημα του κύρους των ρυμοτομικών σχεδίων. Ετσι, η γενική αρχή της αδυναμίας του παρεμπίπτοντος ελέγχου των ατομικών πράξεων που έχουν διαφύγει την ευθεία ακυρωτική προσβολή έχει ένα ιδιαίτερο επιπρόσθετο λόγο εφαρμογής σε περίπτωση αμφισβήτησεως του κύρους ρυμοτομικών σχεδίων επ' ευκαιρία προσβολής πράξεως εφαρμογής των. Επομένως, για την κάμψη της αρχής αυτής στα ρυμοτομικά σχέδια, απαιτείται ρητή, ειδική και ανενδοίαστη πρόβλεψη του νομοθέτη. Τέτοια όμως διάταξη δεν υπάρχει, ούτε στο Σύνταγμα, ούτε στον νόμο περί δασών. Πράγματι, οι προστατευτικές των δασών συνταγματικές διατάξεις δεν περιέχουν καμμία σχετική πρόβλεψη. Ούτε, άλλωστε, θα μπορούσε να συναχθεί η κάμψη της ως άνω γενικής αρχής του δικαίου από το όλο πνεύμα και τον σκοπό των ως άνω συνταγματικών διατάξεων. Διότι, δεν εμπίπτει στη δέσμη των μέτρων που σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 1 εδ. β του Συντάγματος υποχρεούται να παίρνει ο νομοθέτης ή η διοίκηση για τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος, τα οποία άλλωστε πρέπει να αποφασίζονται μετά από στάθμιση τόσο των άλλων συνταγματικών προστατευομένων δικαιωμάτων όσο και του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος. Εάν ο συνταγματικός νομοθέτης δεν ήθελε την εφαρμογή ορισμένων ρυμοτομικών σχεδίων, όπως εκείνων που ρυμοτόμησαν δασικές εκτάσεις, θα έπρεπε να το έχει προβλέψει ρητώς, με ειδική σχετική μνεία στο κείμενο του Συντάγματος ή στις μεταβατικές του διατάξεις, όπως έπραξε σε άλλα θέματα [πρβλ. άρθρα 107 παρ. 2 και 117 παρ. 2 του Συντάγματος]. Περαιτέρω, το άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος, που επιβάλλει την αναδάσωση των εκτάσεων που εκχερσώθηκαν παράνομα, δεν μπορεί να παράσχει έρεισμα για τη συναγωγή τέτοιας ρυθίσεως, αφού, όπως προεξετέθη, αναφέρεται αποκλειστικά σε εκχερσώσεις που έγιναν αυθαιρέτως, με υλικές ενέργειες και όχι στην περίπτωση που υπήρχε δυνατότητα δομήσεως βάσει ισχύοντος ρυμοτομικού σχεδίου. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 6 εδ. ε του νόμου περί δασών [Ν. 998/1979], που εξαιρεί από την εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας τις περιοχές όπου υφίστανται εγκεκριμένα έγκυρα σχέδια πόλεων, δεν καθιερώνει απόκλιση από τη γενική αρχή της αδυναμίας

του παρεμπόδιου ελέγχου των ατομικών πράξεων. Ο όρος "έγκυρα σχέδια πόλεων", που περιέχεται στη διάταξη αυτή, δεν έχει την έννοια της δυνατότητας ή, πολύ περισσότερο, της υποχρέωσης ελέγχου της νομιμότητας των ρυμοτομικών σχεδίων επ' ευκαιρία της εφαρμογής των, δεδομένου ότι αναφέρεται απλώς σε ρυμοτομικά σχέδια που έχουν εγκριθεί με διοικητική πράξη που συγκεντρώνει τα αναγκαία εξωτερικά τυπικά στοιχεία του κύρους της, ώστε να είναι εξοπλισμένη με το τεκμήριο της νομιμότητας. Εν προκειμένω, η άδεια οικοδομής και κοπής δένδρων αφορούν περιοχή κειμένη εντός σχεδίου δυνάμει του β.δ. της 27-1-1953 "περί επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Χολαργού [Αττικής] κ.λ.π." [ΦΕΚ Α 19] και του από 4-9-68 ομοίου "περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου Παπάγου [Αττικής]" [ΦΕΚ Δ 182]. Τα παράπονα δε τα οποία συνίστανται στην αντίθεση των ως άνω διαταγμάτων προς τις προστατευτικές των δασών συνταγματικές διατάξεις δεν στρέφονται ευθέως και αμέσως κατά της προσβαλλομένης οικοδομικής αδείας και της αδείας κοπής δένδρων αλλά κατά των ρυμοτομικών διαταγμάτων, των οποίων συνιστούν πράξεις εφαρμογής. Κατά συνέπεια, τα παράπονα αυτά δεν προβάλλονται παραδεκτώς, εφ' όσον, κατά τα εκτεθέντα, τα ως άνω διατάγματα έχουν διαφύγει την ευθεία ακυρωτική προσβολή. Ούτε δύναται βασίμως να θεωρηθεί ότι οι πλημμέλειες αυτές αποχωρίζονται από τα ως άνω διατάγματα και ανάγονται σε αυτοτελείς πλημμέλειες των προσβαλλομένων πράξεων, αφού ο δασικός ή μη χαρακτήρας της οικείας εκτάσεως εξετάσθηκε και κρίθηκε κατά την έκδοση των ως άνω ρυμοτομικών διαταγμάτων, δεδομένου ότι κατά νόμον αποτελεί προϋπόθεση του κύρους αυτών. Αν και κατά τη γνώμη πέντε με αποφασιστική ψήφο μελών, ναι μεν κατ' αρχήν και υπό την επιφύλαξη ειδικής νομοθετικής προβλέψεως, το σχέδιο πόλεως, ως ατομική πράξη που έχει διαφύγει τον ακυρωτικό έλεγχο@δεν ελέγχει παρεμπιπτόντως από της απόψεως της παραβάσεως της υφισταμένης, κακά τον χρόνο εκδόσεώς του, δασικής κλπ. νομοθεσίας, πλην όμως, εφ' όσον το σχέδιο τούτο είναι δεκτικό πολλαπλών εφαρμογών διά της εκδόσεως των αντιστοιχών οικοδομικών αδειών, η επιγενομένως υπό του Συντάγματος, παρεχομένη εις τα δάση προστασία καθιστά το σχέδιο εφεξής ανεφάρμοστο ως προς εκείνα τα οικόπεδα τα οποία, κατά τον χρόνο ισχύος του Συντάγματος, φέρουν δασική βλάστηση. Επομένως, η άδεια οικοδομής επί δασικής εκτάσεως ελέγχεται ευθέως ως προς την τήρηση της συνταγματικής επιταγής. Ειδικότερα, και προ του Συντάγματος απεκλείετο η οικοδόμηση επί δασών [αρθ. 216 και 150 παρ. 2 Ν. 4173/29, αρθ. 60 και 198 ν.δ. 86/69], ενώ κατά τη θέσπιση του Συντάγματος, αντί της διατάξεως του σχεδίου "το Κράτος δύναται να λαμβάνει ιδιαίτερα ... μέτρα", ετέθη "υποχρεούται να λαμβάνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα" [προφανώς για τις εκ νομικών ιδίως πράξεως βλάβες των δασών, πέραν των κατ' αρθρ. 117 παρ. 3-4 μέτρων, που αφορούν τις εξ υλικών ενεργειών βλάβες των δασών]. Ετσι, το Σύνταγμα θεσπίζει την προστασία των δασών χωρίς χρονικούς περιορισμούς και χωρίς σεβασμό πραγματικών καταστάσεων που δημιουργήθηκαν προ αυτού ως και την πλήρη απαγόρευση αλλαγής της μορφής εκμεταλλεύσεως δασικών εκτάσεων σε οικιστικές [Σ.Ε. Ολ. 3754/81, πρβ. Ολ. 10/88]. Με την έννοια δε αυτή συνάδει και η διάταξη του αρθ. 3 παρ. 6 Ν. 998/79, που επιφυλάσσει την εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας στις δασικές εκτάσεις οι οποίες μη εγκύρως έχουν ενταχθεί σε σχέδιο πόλεως. Κατά τη γνώμη των αυτών μειοψηφούντων μελών, εν πάση περιπτώσει, η ασφάλεια δικαίου και η αδυναμία

παρεμπίπτοντος ελέγχου του κύρους ατομικών πράξεων που έχουν διαφύγει τον ακυρωτικό έλεγχο ευρίσκονται σε επίπεδο κοινού νόμου και κάμπτονται, πάντως, όταν υπάρχει διάταξη η οποία θεσπίζει εξαίρεση από αυτές τις αρχές. Τέτοια περί εξαιρέσεως διάταξη είναι η μνησθείσα του αρθ. 3 παρ. 6 του Ν. 998/79, εν όψει της οποίας, συμμορφουμένης προς την κατά το αρθ. 24 του Συντάγματος επιταγή περί λήψεως μέτρων, προστατευτικών του περιβάλλοντος, το έγκυρο του οικείου σχεδίου πόλεως [από πλευράς δασικής νομοθεσίας] αποτελεί όρο εκδόσεως των σχετικών οικοδομικών αδειών. Τούτο δε, αναγκαιώς, προϋποθέτει παρεμπίπτοντα έλεγχο του εγκύρου του ρυμοτομούντος δάση διατάγματος ως προς την τήρηση του ως άνω όρου. Η από της απόψεως αυτής ασφάλεια δικαίου αποδοκιμάζεται, εν όψει άλλωστε των αρχών της νομομότητας [και για να μη καταλύεται αυτή στο μέτρο που υπερακοντίζεται ο σκοπός της ασφαλείας δικαίου], της μη θεσπίσεως κανονιστικής ισχύος στις παρανόμως δημιουργούμενες πραγματικές καταστάσεις, της εξυπηρετήσεως του δημοσίου συμφέροντος και του σεβασμού της εκ του αρθ. 24 του Συντάγματος δημοσίας τάξεως. Υπό την αντίθετη εκδοχή, διά μόνης της επικλήσεως της ασφαλείας δικαίου η προστασία των δασών, η οποία υπό το Σύνταγμα απολαύει ιδιαίτερας μερίμνης εν σχέσεις προς οποιοδήποτε άλλο αγαθό, θα κατέληγε να υπολείπεται της προ του Συντάγματος, βάσει της κοινής νομοθεσίας, υφισταμένης προστασίας. Ειδικότερα, η διάταξη του αρθ. 3 παρ. 6 Ν. 998/79, απαιτώντας "εγκεκριμένα έγκυρα" σχέδια πόλεως, δεν δύναται να αναφέρεται εις μόνα τα εξωτερικά στοιχεία των ρυμοτομούντων δάση διαταγμάτων και το τεκμήριο της νομιμότητας τούτων, διότι όλες οι πράξεις έχουν κατ' αρχήν το τεκμήριο της νομιμότητας και διότι πάντως θα υπεραρκούσε προς τούτο η λέξη "εγκεκριμένα". Η επί πλέον λέξη "έγκυρα" ετέθη ώστε δασικές εκτάσεις ενταχθείσαι στο σχέδιο πόλεως παρανόμως, άνευ συμπράξεως του κυρίως αρμοδίου Υπουργού Γεωργίας, να αποκλεισθούν της εκχερσώσεως και οικοδομήσεως. Και τούτο, μετά την χορήγηση της οικοδομικής αδειάς, δεν δύναται κατ' άλλον τρόπο να εξασφαλισθεί, παρά μόνον εάν, προσβαλλομένης της οικοδομικής αδειάς, χωρεί παρεμπίπτων έλεγχος της ρυμοτομικής κλπ. πράξεως. Τούτο σαφώς συνάγεται από τις προπαρασκευαστικές εργασίες της διατάξεως. Ητοι, η αρχική διατύπωση απέκλειε της δασικής προστασίας τις "οικοπεδικές εκτάσεις", αλλά κατά την κατ' άρθρο συζήτηση [βλ. πρκ. τμ. Διακοπών /Συν. ΛΕ-11.9.79] υιοθετήθηκε διατύπωση του Υπουργού Γεωργίας περί μη υπαγωγής στη δασική προστασία περιοχών για τις οποίες υφίστανται "εγκεκριμένα έγκυρα σχέδια πόλεως". Επιδίωξη δε βουλευτών να γίνει δεκτή τροπολογία απαλείφουσα την λέξη "έγκυρα" προς αποφυγήν, ως αναφέρεται στην οικεία εισηγητική έκθεση, κινδύνων στα εντός δασών οικοπέδα, εκ της επί δεκαετίες αμφισβητήσεως της νομιμότητας εντάξεως αυτών εις το σχέδιο πόλεως, απερρίφθη. Η ίδια τροπολογία, που αποτέλεσε αργότερα περιεχόμενο του νόμου 999/79, κρίθηκε αντισυνταγματική. Αλλά και εις μόνα τα εξωτερικά στοιχεία αν αποβλέψει ερμηνευτής, η έλλειψη υπογραφής του κατ' εξοχήν αρμοδίου Υπουργού [Γεωργίας], συνιστά την ως άνω έλλειψη εξωτερικού στοιχείου καθιστώντας το διάταγμα μη έγκυρο. Κατά τα λοιπά η ύπαρξη δάσους καθ' αυτήν αποτελεί τον ασφαλέστερο τρόπο δημοσιότητας για την νομική κατάσταση [δηλ@το μη οικοδομήσιμον] της οικείας εκτάσεως και την ασφάλεια δικαίου, ενώ, εξ άλλου, κατά λόγον της σοβαρότητας της παραβάσεως και

του προστατευτέου αγαθού, δεν αποκλείεται παρεμπόδιση έλεγχος ατομικής πράξεως και χωρίς να προβλέπεται τούτο από ειδική διάταξη. Επομένως, κατά τη γνώμη των ως άνω μελών, οι προσβαλλόμενες πράξεις θα έπρεπε να ακυρωθούν. Περαιτέρω, ένα από τα ως άνω μειοψηφούντα μέλη υποστήριξε ότι η ρυμοτομική δάσους πράξη είναι κανονιστική, διότι σε όλες τις ρυμοτομικές πράξεις κυριαρχεί το μη ατομικό στοιχείο, με ρυθμίσεις τοπικώς μεν περιωρισμένες αλλά ανεξάρτητες από ωρισμένες περιπτώσεις και συγκεκριμένα πρόσωπα και επομένως οι πράξεις αυτές είναι κατ' αρχήν κανονιστικές. Ομως, εν όψει των πρακτικών δυσχερειών εκ της άνευ προστασίας του δημοσίου συμφέροντος διαρκούς αμφισβητήσεως του κύρους τέτοιων πράξεων, βάσει των οποίων επιτρεπτός αναπτύσσονται οι πόλεις και κατ' εξοχήν δημιουργούνται προστατευτέες πραγματικές καταστάσεις, οι πράξεις αυτές χαρακτηρίζονται ως ατομικές [πλην των όρων δομήσεως]. Επί ρυμοτομώσεως, όμως, δασών [κορυφαίας εκδηλώσεως δημοσίας οικιστικής πολιτικής] συντελείται ανεπιτρέπτως βαθεία επέμβαση σε αγαθό ειδικώς, από το Σύνταγμα αλλά, και προ τούτου, από την κοινή νομοθεσία προστατευόμενο και οι λόγοι του δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν, αντιθέτως, την κατά τους όρους του Συντάγματος προστασία και τον, κατά τον ορθόδοξο τρόπο, εν όψει των μνησθέντων μη ατομικών στοιχείων, χαρακτηρισμό των σχετικών πράξεων ως κανονιστικών, των οποίων ο παρεμπόδιση έλεγχος νομιμότητας είναι ελεύθερος. Τέλος, κατά τη γνώμη ενός άλλου μέλους του Δικαστηρίου με αποφασιστική ψήφο, οι προστατευτικές των δασών συνταγματικές διατάξεις δεν περιορίζονται απλώς και μόνο να περιβάλουν με αυξημένο τυπικό κύρος τις σχετικές διατάξεις της προϊσχύουσας δασικής νομοθεσίας, αλλά έχουν ευρύτερο περιεχόμενο, που προσδιορίζεται ειδικότερα και από το άρθρο 3 παρ. 6 εδ. ε' του Ν. 998/1979, το οποίο εξαίρεσε από την εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας τις περιοχές όπου υπάρχουν όχι απλώς εγκεκριμένα αλλά επί πλέον και έγκυρα σχέδια πόλεων. Ετσι κάθε διοικητική πράξη που τείνει στην εκχέρωση δάσους ή δασικής εκτάσεως είναι παράνομη, ανεξάρτητα από την υπαγωγή της εκτάσεως αυτής σε ρυμοτομικό σχέδιο.

7. Επειδή προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι ακυρωτέες διότι εξεδόθησαν κατ' εφαρμογήν ανισχύρου κανονιστικής πράξεως περί όρων δομήσεως, ήτοι του Π.Δ. από 8/29-7-1988 - Δ. 545-, με το οποίο, κατά παράβαση του Συντάγματος [αρθ. 24], ο ισχύων για την οικεία μείζονα περιοχή [βάσει του Π.Δ. 9-10/1-11-1979 - Δ. 618-] συντελεστής δομήσεως 1 αυξήθηκε στο Ο.Τ. 189 εις 2, 1. Ομως ο λόγος αυτός ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, στην ως άνω συγκεκριμένη περίπτωση, η μεταβολή αυτή του συντελεστή δομήσεως συνοδευομένη από την αποβλέπουσα σε αύξηση του απομένοντος πρασίνου σημαντική μείωση της καλύψεως από 40% σε 20%, περιοριζόμενη δε εις μόνο το ειδικού προορισμού Ο.Τ. 189, δεν αντίκειται, στην ως άνω συνταγματικήν διάταξη. Αν και κατά την γνώμη τεσσάρων με αποφασιστική ψήφο μελών, κατά πάσα περίπτωση σε δασική περιοχή εντός σχεδίου η αύξηση του συντελεστού δομήσεως αποκλείεται. Διότι, κατά το Σύνταγμα, η μεταβολή του προορισμού δασών για λόγους οικιστικούς δεν επιτρέπεται, είναι δε διάφορη η περίπτωση που για λόγους εθνικής οικονομίας, επιτρέπεται η γεωργική εκμετάλλευση ή άλλη από λόγους δημοσίου συμφέροντος

[π.χ. οχυρώσεις της χώρας] επιβαλλόμενη χρήση. Το Σύνταγμα προστατεύει το δάσος ως φυσικό αγαθό και ανεξαρτήτως της ειδικωτέρας ονομασίας του ή της θέσεως αυτού σε σχέση με οικιστικά κέντρα ή άλλους χώρους [Σ.Ε. Ολ. 2453/82]. Εις προστασίαν του αυτού φυσικού αγαθού αποβλέπουν και διατάξεις νόμων [άρθ. 40 παρ. 2 Ν. 1337/83, αρθ. 3 παρ. 4 Ν. 998/1979, αρθ. 3 και 9 παρ. 3 γ ΓΟΚ 1985 κ.ά.]. Εξ άλλου, ο συντελεστής δομήσεως είναι αυτοτελής και θεμελιώδης όρος δομήσεως, επικρατέστερος πάντων, προς περιφρούρηση της οικιστικής πυκνότητας [Σ.Ε. Ολ. 1710/78] και για τον λόγο αυτόν αποκλείεται της εξαιρέσεως από την κατεδάφιση οποιοδήποτε αυθαίρετο συνεπάγεται αύξηση του συντελεστή δομήσεως. Επομένως, κατά την ως άνω γνώμη η ευκαία τυχόν βελτίωση όρου δομήσεως [ως κατά 50% της καλύψεως] δεν νομιμοποιεί την επιδείνωση [και δη πλέον από 100%] του συντελεστού δομήσεως, του οποίου, άλλωστε, η αύξηση ακόμη και σε περιοχές μη καλυπτόμενες από πράσινο δεν γίνεται αποδεκτή. Πέραν του ότι εν προκειμένω, εκτός της βλάβης σε περιοχή με δασική βλάστηση, ματαιούται και ο δημόσιος σκοπός που επιδιώχθηκε με το Π.Δ. της 9-10/1-11-1979 [Δ 618], ήτοι η μείωση, στο λεκανοπέδιο της Αττικής, των συντελεστών δομήσεως, οι οποίοι, εν όψει και του Α.Ν. 395/1968, ήσαν εξαιρετικώς επιβαρυνόμενοι. Επομένως, κατά τη γνώμη αυτή θα πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος αυτός ακυρώσεως.

8. Επειδή ο Δασικός Κώδικας [ν.δ. 86/1969 -Α7-] προβλέπει, στην παρ. 1 του άρθ. 177, περιπτώσεις ατελούς ή χωρίς άδεια υλοτομίας@στην παρ. δε 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι "... αι υλοτομιαί δύνανται να ρυθμισθούν ή περιορισθούν μέχρι πλήρους απαγορεύσεως κατά χώρον, χρόνον, τρόπον κατά τα εν άρθρω 66 οριζόμενα". Οι διατάξεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή επί των κειμένων εντός σχεδίου πόλεως ακινήτων, ως προς τα οποία εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις του ΓΟΚ και του Ν. 1337/83. Ειδικώτερα, ο ΓΟΚ [ν. 1577/85 -Α 210-] ορίζει στην παρ. 1 του άρθ. 3 [όπως αυτή έχει αντικατασταθεί με την παρ. 1 του αρθ. 1 του ν. 1772/1988 -Α 91, ημ.αρτ. Α 104-] ότι : "Κάθε κτίριο ή εγκατάσταση πρέπει, α] ως προς τη σχέση και τη σύνθεση των όγκων, τις όψεις και τα εν γένει ορατά τμήματά του, να ικανοποιεί τις απαιτήσεις της αισθητικής, τόσο ως μεμονωμένο κτίριο ή εγκατάσταση όσο και σε σχέση με το οικοδομικό τετράγωνο, β] να εντάσσεται στο φυσικό και οικιστικό περιβάλλον, ώστε στα πλαίσια των στόχων της οικιστικής ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος να εξασφαλίζονται οι καλύτεροι δυνατοί όροι διαβίωσης. Ο έλεγχος της τήρησης των πιο πάνω προϋποθέσεων ασκείται από την πολεοδομική υπηρεσία με βάση τη μελέτη της άδειας οικοδομής που συνοδεύεται από αιτιολογημένη έκθεση του μελετητή μηχανικού ...". Το Π.Δ. της 3/8-9-1983, περί του τρόπου εκδόσεως οικοδομικών αδειών και ελέγχου των ανεγειρομένων οικοδομών [Δ 394] ορίζει, στην παρ. 3 εδαφ. β του άρθ. 8, ότι "άδεια απαιτείται .. για την κοπή δένδρων σύμφωνα με το αρθ. 40 του ν. 1337/1983". Εξ άλλου στην παρ. 4 του άρθρου 15 υπό τον τίτλο "κοπή δένδρων" όπως η διάταξη αυτή προσετέθη με το άρθρο 2 του Π.Δ. της 29-1/22-2-1985 [Δ 49] ορίζεται ότι απαιτείται : "1. Τοπογραφικό, σύμφωνα με τις προδιαγραφές, στο οποίο σημειώνεται η περιοχή αποψίλωσης ή τα σημεία όπου βρίσκονται τα δένδρα που πρόκειται να κοπούν, σαφώς ορισμένα με εξάρτηση από τις πλευρές του οικοπέδου ή του γηπέδου. 2. Φωτογραφίες. 3. Περιγραφή του είδους και του αριθμού

των δένδρων που πρόκειται να κοπούν". Τέλος, ο ν. 1337/1983 [Α 33] ορίζει στην παρ. 2 του αρθ. 40 ότι : "Για την κοπή δένδρων μέσα σε εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια ή τις Ζ.Ο.Ε. που δεν προστατεύονται από τις διατάξεις για την προστασία των δασών και των δασικών γενικά εκτάσεων απαιτείται έκδοση άδειας από την οικεία πολεοδομική αρχή. Στους παραβάτες επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του αρθ. 458 του Ποινικού Κώδικα". Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ο προτιθέμενος να ανεγείρει οικοδομή εις εντός σχεδίου κείμενο ακίνητο που έχει δένδρα πρέπει να λάβει από την οικεία πολεοδομική υπηρεσία αφ' ενός μεν άδεια οικοδομής, αφ' ετέρου δε άδεια κοπής δένδρων. Προς τούτο οφείλει, τούτο δε αποτελεί προϋπόθεση χορηγήσεως της άδειας οικοδομής, να υποβάλει μαζί με τη σχετική αίτηση-μελέτη και διάγραμμα που να εμφανίζει τα προς κοπήν δένδρα, καθώς και περιγραφή του είδους και του αριθμού τούτων, και τα λοιπά κατά το άρθρο 15 παρ. 4 του Π.Δ. της 3/8-9-1983 απαιτούμενα στοιχεία, εις τρόπον ώστε η πολεοδομική υπηρεσία εν πλήρει γνώσει της πραγματικής καταστάσεως να ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με τις παρατεθείσες διατάξεις. Η αρμοδιότητα αυτή συνίσταται σε οριακό έλεγχο ως προς τη θέση της οικοδομής κατά τρόπον ώστε αφ' ενός να μην αναρριείτο το δικαίωμα καθ' ευατό του ιδιοκτήτου προς οικοδόμηση και αφ' ετέρου να εξασφαλίζεται η αρμονική ένταξη της οικοδομής στο φυσικό περιβάλλον και η ελαχίστη δυνατή επέμβαση στα υπάρχοντα δένδρα. Αν δεν υποβληθεί το πιο πάνω διάγραμμα με τα λοιπά στοιχεία η εκδιδόμενη οικοδομική άδεια είναι μη νόμιμη. Υπό αντίθετη εκδοχή θα παρεβιάζοντο οι ως άνω παρατεθείσες διατάξεις, οι οποίες, συνάδουσες με το Σύνταγμα [αρθ. 17 παρ. 1 ως προς την προστασία του δικαιώματος ιδιοκτησίας όχι εις βάρος πάντως του γενικού συμφέροντος, αρθ. 24 παρ. 1 ως προς την υποχρέωση προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, ιδιαιτέρως δε της δασικής βλαστήσεως] σαφώς συνδέουν την οικοδομική άδεια με το ζήτημα της κοπής των εντός του οικοπέδου δένδρων. Εν προκειμένω, η 2255/14-6-1989 οικοδομική άδεια εξεδόθη από την Πολεοδομική Υπηρεσία Αγ. Παρασκευής ασυνδέτως [όπως προκύπτει από τον φάκελο -βλ. ιδίως έγγραφο 20411/3241/13-9-91 Διευθύνσεως Πολεοδομίας Ανατολικής Αττικής] προς τη θέση, είδος και αριθμό των εντός του ακινήτου δένδρων, κατόπιν της από 6-6-1989, υπό της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου, υποβληθείσης, περί εκδόσεως οικοδομικής άδειας, αιτήσεως, που δεν συνοδευόταν, όπως δεν αμφισβητείται, από διάγραμμα που να εμφανίζει τα προς κοπήν δένδρα μετά περιγραφής της θέσεως, του είδους και του αριθμού τούτων, ως και από τα άλλα, κατά το άρθρο 15 παρ. 4 του Π.Δ. της 3/8-9-1983, απαιτούμενα στοιχεία. Επομένως, η οικοδομική αυτή άδεια είναι μη νόμιμη. Περαιτέρω, η 546/8-8-1989 άδεια κοπής δένδρων αναρμοδίως εξεδόθη κατ' εφαρμογήν του αρθ. 177 του Δασικού Κώδικος από το Δασονομείο, αντί της αρμοδίας, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί, Πολεοδομικής Υπηρεσίας. Τέλος, η άδεια της πολεοδομικής υπηρεσίας Αν. Αττικής

209/108/5-1-1990 προς συνέχιση οικοδομικών εργασιών είναι μη νόμιμη το μεν λόγω παρανομίας της οικοδομικής άδειας, το δε διότι δι' αυτής η αρμοδία πολεοδομική υπηρεσία αρνείται την άσκηση της δικής της αρμοδιότητας, περί χορηγήσεως άδειας κοπής δένδρων, στηριζομένη εις την αναρμοδίως εκδοθείσαν άδειαν του

Δασονομείου. Είναι λοιπόν και οι τρεις ως άνω πράξεις ακυρωτέες κατά τα βασίμως προβαλλόμενα. Αν και κατά τη γνώμη τριών μελών με αποφασιστική ψήφο και ενός Παρέδρου, άδεια κοπής δένδρων απαιτείται σε κάθε περίπτωση που πρόκειται να κοπούν δένδρα, συνεπεία κατασκευών ή άλλης νομίμου επεμβάσεως σε οικοπέδο οικοδομημένο ή μη. Η άδεια αυτή δεν εντάσσεται στην διαδικασία εκδόσεως οικοδομικής αδείας, για τη νόμιμη έκδοση της οποίας, συνεπώς, δεν απαιτείται να προηγηθεί άδεια κοπής δένδρων ούτε να υποβληθεί το προβλεπόμενο από τις ανωτέρω διατάξεις τοπογραφικό διάγραμμα που απεικονίζει τα υπάρχοντα δένδρα. Μετά την έκδοση όμως της οικοδομικής αδείας και για την εκτέλεση αυτής απαιτείται άδεια κοπής των αναγκαίων δένδρων για την ανέγερση της οικοδομής, της οποίας η θέση καθορίζεται αποκλειστικά βάσει των όρων δομήσεως, οι οποίοι αποβλέπουν στην ανέγερση οικοδομών αρτίων εξ απόψεως υγιεινής και λειτουργικότητας. Συνεπώς, κατά τη γνώμη αυτή, η προσβαλλομένη οικοδομική άδεια νομίμως εκδόθηκε, καίτοι δεν προηγήθηκε άδεια κοπής δένδρων και δεν υποβλήθηκε το ανωτέρω διάγραμμα. Εξ άλλου, έξι με αποφασιστική ψήφο μέλη διετύπωσαν την άποψη ότι ναι μεν η Διοίκηση πρέπει να τελεί εν γνώσει της υπάρξεως δένδρων, πλην όμως η υποβολή διαγράμματος και λοιπών στοιχείων δεν αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση της διαδικασίας δια την έκδοση της οικοδομικής αδείας, διότι αρκεί να προκύπτει η ύπαρξη των δένδρων από οποιοδήποτε στοιχείο του φακέλου.

9. Επειδή, κατά ταύτα, πρέπει η κρινομένη αίτηση να γίνει δεκτή, ως προς τους αιτούντες εκείνους που νομιμοποιήθηκαν, κατά το μέρος που στρέφεται κατά των λοιπών πράξεων, πλην του π.δ. της 8/29-7-1988, ως προς το οποίο πρέπει να απορριφθεί, να απορριφθεί επίσης ως προς τους λοιπούς αιτούντες και να απορριφθεί επίσης η παρέμβαση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την κρινομένη αίτηση κατά το μέρος που στρέφεται κατά του π.δ. της 8/29-7-1988 [545 Δ'].

Δέχεται την αίτηση κατά τα λοιπά ως προς τους εκ των αιτούντων 1] ..., 2] ..., 3] ..., 4] ..., 5] ..., 6] ..., 7] ..., 8] ..., 9] ..., 10] .... και 11] .....

Απορρίπτει αυτήν ως προς τους λοιπούς αιτούντες.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Ακυρώνει 1] την 2255/1989 οικοδομική άδεια της Διευθύνσεως Πολεοδομίας Αγ. Παρασκευής Διαμερίσματος Ανατολικής Αττικής, 2] την 209/108/1990 πράξη της ίδιας Υπηρεσίας περί συνεχίσεως των οικοδομικών εργασιών, οι οποίες εξετελούντο βάσει της προηγουμένης αδείας και είχαν διακοπεί και 3] την 546/1989 απόφαση του Δασονομείου Αγ. Παρασκευής περί κοπής διακοσίων [200] πεύκων, κατά το αιτιολογικό.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στους παραδεκτώς ασκούντες την αίτηση.

Επιβάλλει συμμετρως, εις βάρος του Δημοσίου και της παρεμβαινούσης, την εκ δραχμών σαράντα δύο χιλιάδων [42.000] δικαστική δαπάνη των αιτούντων ως προς τους οποίους η αίτηση γίνεται δεκτή.

Επιβάλλει την εκ δραχμών είκοσι οκτώ [28.000] δικαστική δαπάνη του Δημοσίου εις βάρος των αιτούντων εκείνων, ως προς τους οποίους η αίτηση απορρίπτεται, ήτοι των 1] ....., 2] .., 3] ....., 4] ....., 5] ....., 6] .., 7] .., 8] .., 9] .., 10] .., 11] .., 12] .., 13] .., 14] .., 15] .., 16] .., 17] .., 18] .., 19] .., 20] .., 21] .., 22] .., 23] .., 24] .., 25] .., 26] .., 27] .., 28] .., 29] .., 30] .., 31] .., 32] .., 33] ... και 34] ..

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 19 Φεβρουαρίου, 2 Μαρτίου, 19 Ιουνίου, 18 Νοεμβρίου και 14 Δεκεμβρίου 1992

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος   Ο Γραμματέας

Δ. Μαργαρίτης

Β. Μανωλόπουλος

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 19ης Μαρτίου 1993.

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Β. Μποτόπουλος

Β. Μανωλόπουλος